

JUHA-PEKKA SIHVONEN

NOVELLIT:

Samaan aikaan

ja

Sota ei lähde käyntiin

Juha-Pekka Sihvonen

NOVELLIT

SAMAAN AIKAAN

JA

SOTA EI LÄHDE KÄYNTIIN

© 2021 Juha-Pekka Sihvonen

Kannen kuvat: Tiina Sihvonen

Kustantaja:

BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja:

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-4633-2

SAMAAN AIKAAN

Perustuu tositapahtumiin näppäimistöllä. Pandemian aikaansaamien paperinkäyttörajoitusten takia tulevassa esityksessä pitäydytään Muinaiset Tiedostot -viraston sallimissa sivumäärissä.

Suurena Harventajana tunnetun pandemian puhjettua ehtivät hätäisimmät Dyrlandian kansalaiset muuttaa erämaahan huomatakseen parhaiden luolapaikkojen olevan jo varattuja. Kaikki erämaahan pyrkineet ja luolapaikan varanneet palasivat takaisin koteihinsa, sillä pandemiaan kehitettiin rokote kahdessa viikossa. Rokotteen testaaminen aloitettiin yhteiskuntaa kuormittavilla kansalaisilla. Epämiellyttävän näköisiä tilastoja siivottiin ilmaisen rokotteen ansiosta, ja samalla poistettiin rasismikortti Dyrlandian ihmispakasta.

ENNEN PANDEMIAA

Dyrlandian monipuoluejärjestelmän kaikkien puolueiden vaalikampanjat muistuttivat kiertäviä sirkuksia. Esi-tykseen pääsi mukaan tukemalla reilulla kädellä oman ehdokkaansa kampanjaa. Itse äänestäminen oli tehty kansalaisille kohtuuttoman monimutkaiseksi. Ainoa hyväksyttävä äänestyspaikka oli kansalaisen syntymäpaikkakunta, äänestyspäivän ensimmäisellä tunnilla. Tällä äänestystavalla varmistettiin valtaapitävien mukaan

näyttävä lopputulos. Niinpä ainakin kauas synnyinseudultaan muuttaneet, vuorotyöläiset, opiskelijat ja pienituloiset eivät vaivautuneet äänestämään. Kun Suureksi Harventajaksi nimetty pandemia alkoi kurittaa ihmiskuntaa, se vei Dyrlandian puolueiden sirkusteltatkin mennessään. Näin sai alkunsa Dyrlandian kaksipuoluejärjestelmä, jonka puolueet olivat kiinni Dyrlandian hallinnassa vuorovetoisesti neljän vuoden ajan.

Pandemian jälkeen vastasyntyneitä kirjattiin vuoron perään Meidän Puolueen ja Toisen Puolueen kannattajiksi. Näin lannoitettiin tasavertaisesti Suuren Harventajan niittämää puolueiden kannattajakuntaa. Äänestämisen tehtiin kaikille helpoksi ja tasavertaiseksi käytännöksi. Äänestyspäivänä jokaisen äänestysikäisen kansalaisen tiedostoon ilmestyy yhden ehdokkaan kuva. Kuva lähetetään valtion ylläpitämästä profilointiosastosta, jossa muodostetaan äänestyspäivän pareja ehdokkaan kengännumeron ja äänestäjän painoindeksin perusteella. Jotta vältettäisiin yksinkertaisessakin äänestystavassa sattuvat virheet, puolueissa pidetään aina samat henkilöt vallassa.

Puolueiden johtohenkilöiden takana on loputon määrä avustajia, ja heidän jälkeensä tulee pitkä liuta asiantuntijoita. Tätä samaa kokoonpanoa noudattavat molemmat puolueet. Se on kirjattu ikuisena lakina Dyrlandian valtion lakitiedostoon. Suuren Harventajan jälkilaskuna poliitikot karsivat hyvinvointivaltion pelkäksi valtioksi.

LEPPÄKEIHÄÄNHEITTÄJÄ SONNI VERIMÄE

istui Meidän Puolueen toimiston aulassa ja katsoi vastakkaisen seinän näytöstä Dyrlandian suuren naapurin, Onnelandin valtion matkailumainosta. Sonnin isä oli tullut Dyrlandian maaseudulle maatalouslomittajaksi Westonian valtiosta ja jäänyt sille reissulleen. Sulevi Verimäe sai pisteet a-kirjaimen päälle dyrlandian kielen peruskurssilla paikallisessa kuppilassa. Sulevillä oli kylän paksuimmat pulisongit ja vantterat jalat. Hänet tunnettiin työteliäänä ja ahkerana naistenmiehenä. Sulevi tapasi tulevan vaimonsa, tilanomistaja Maisa Naimaan, PriceCityn (Dyrlandian ainoa kaupunki) yleisurheilukentällä. Vuosien saatossa Sulevin uuttera työote katosi ja Maisa siirtyi miltei kokopäiväisesti mesoon (muinainen some).

Pariskunnalta löytyi kuitenkin Sonnin verran puhtia lakanoiden välissä.

— Väliäkö hällä, kunhan ensimmäinen nimi on Soini, olkoon sitten tyttö tai poika.

Näin vahvan vaatimuksen Sulevi oli julistanut lypsykoneiden melskeessä navetassa muutenkin huonokuuloiselle vaimolleen, jonka raskaudesta hän oli lukenut julkisesta tiedostosta – Dyrlandian vahvin kolmiloikkaaja odottaa lasta, tällä kertaa omaansa. Se oli silloin etusivun uutinen. Lapsen nimestä ei tulevien vanhempien kesken käyty sen koommin vääntöä.

Soinista tuli Sonni vasta kastetilaisuudessa, josta Sulevi myöhästyi lehmän poikimisen takia. Kun pappi kysyi Maisalta lapsen nimeä, äiti sanoi, mitä oli mieheltään navetassa kuullut. Sulevi suhtautui pojan nimeen maati-

lallisen tyyneydellä ja tuumasi kastetilaisuuden päätteeksi: — Viedään Sonni omaan karsinaansa.

Sonnista varttui pikkuvanha lapsi ikätovereiden puuttuessa kasvuympäristöstä. Pojan sanottiin olevan jo kuusivuotiaana aikuismaisempi kuin ikätoverinsa. Sonnin puheen luontainen sulavuus oli peräisin kotitilan navetasta. Äitinsä esimerkkiä seuraten poika alkoi jo vauvaikäisenä puhua navetan eläimille. Aikuisten ihmisten, lehmien ja sikojen ansiosta hänen puheeseensa ei ehtinyt kehittyä lapsenomaista epäröintiä. Sonni imeytyi aikuisuuteen tiukemmin kuin lypsykoneen nännikupu lehmän utareeseen.

Peruskoulun rehtori oli ihmetelleyt käytävässä luokasta kuuluvaa asiantuntevaa puhetta muinaisista kyntötöistä, kesannoista ja vaihtoehtopelloista. Rehtori halusi nähdä työnsä aloittaneen uuden opettajan, jota hän ei ollut vielä ehtinyt tapaamaan. Ja mitä hän kohtasikaan? Sonni istui opettajan pöydällä ruohonkorsi suussaan, kaikki luokan lapset kerääntyneinä ympärilleen.

Sonnin vapauduttua armeijapalveluksestaan hänen vanhempansa jättivät tilan poikansa hoitoon ja muuttivat Warmlandiaan nauttimaan kevyestä verotuksesta. Näin Sonnista tuli vähäksi aikaa Dyrlandian ainoa karjatilallinen. Vuoden kuluttua tilalta oli myyty kaikki eläimet. Sen jälkeen Sonni lopetti ylenpalttisen puhumisen ja alkoi heittää leppäkeihästä.

— Mitä paskaa! Onnelandin propagandaa ja kusetusta! Mainostavat omaa erinomaisuuttaan nostamalla itsensä muiden yläpuolelle. Pelaavat vain omilla säännöillään, tai ilman sääntöjä. Miksi tätä näytetään täällä?

Sonni havahtui ja kääntyi katsomaan mainoksen lopputekstejä tuijottavaa nuorta miestä. Dyrlandian tunnetuin muusikko, Kas Karvakas, seisoi tyyllilleen uskollisena vahvassa etukumarassa. Räppärin passissa luki Harjat Salin, ja valokuvassa nuorukaisella oli vielä tuuhea tukka. Jos joku kiinnostui Karvakkaan oikeasta nimestä, muusikko alkoi esitellä rintansa karvapanssaria, joka palleihin laskeutuessaan tiivistyi läpipääsemättömäksi pöheiköksi ja kohosi tuuheana mattona takakentälle, missä se harventui yläselän mosaiikkimaiseksi tarinaksi pigmenttihäiriöistä. Räppärimäiselle oli juuri myönnetty Aidon Karvan Vaalijoiden Liiton erikoismaininta, sen Kas Karvakas aikoi liittää seuraavan pitkäsoittonsa mainokseen. Lisäksi nuorukaiselta oli tulossa Kas Karvakas - vaatemallisto, josta puuttuivat kokonaan housujen vyöt. Räppärimäiset housut pysyivät ylhäällä jatkuvan puolierektion ansiosta. Mikä lahja ja taakka – se olikin ollut Karvakkaan ensimmäisen pitkäsoiton nimi.

Annettuaan tuomionsa Onnelandin matkailumainokselle Karvakas istui Dyrlandian tunnetuimman urheilijan viereen ja taputti Sonnia olkapäälle. — Mitäs leppäkeihäsmies, kastetaanko meidät puolueeseen? Kun sain kutsun tänne, ounastelin näiden haluavan minulta mainosbiisin.

Sonni oli hereillään ollessaankin vähäpuheinen mies. Leppäkeihäänheittäjä oli tarttunut Meidän Puolueen kutsuun uuden sponsorin toivossa. Sonni ei ollut koskaan tavannut Urpo Porua, mutta muisti tämän lapsuusvuosis-taan asti. Äiti oli suurentanut ja laminoinut Urposta otetun valokuvan linnunpelätiksi mansikkamaalle. Viikon

kuluttua kuvaa valmistettiin tilalla sarjatuotantona ja myytiin huimia määriä toimivuustakuulla.

Vastakkaisella seinällä alkoi pyöriä Meidän Puolueen tekemä mainos Dyrlandian erinomaisuudesta.

— Tämä on ihan uutta roinaa, Karvakas tuumasi.

Mainoksen alussa ylistettiin kaikkien kansalaisten oikeutta kansalaispalkkaan. Sitten muistutettiin poliisin oikeudesta ampua rettelöitsijöitä näiden käsittelyn helpottamiseksi pidätyksen jälkeen. Kansallishenkeä nostatettiin näyttämällä muutamien entisaikojen kuuluisuuksien urotekoja useita kertoja kaikilla kentillä paitsi taistelukentillä. Olihan Dyrlandia hävinnyt kaikki käymänsä sodat. Muinainen sisällissotakin jouduttiin julistamaan ratkaisemattomaksi kesken hyvin sujuneen tappamisen Suuren Harventajan kuohittua maan aseteollisuuden. Mainoksen loppupuolella piikkari iskeytyi lankulle ja Sonnin äiti loikki rytmikkäästi hiekkakasaan. Seuraavassa otoksessa Sonni heitti leppäkeihään pisteeksi tai-vaalle. Sinne se jäikin, sillä Karvakkaan musiikki valloitti seinän.

— Mitä tykkäsit mun biisistä? Ei missään karvan karvaa, ei mitään särmiä, luonnoton otanta shopattuja fotoja ja posliini joka Kaijalla, en päästä ketään mun pehkoon seukkaamaan, en Eikkaakaan, jos oot paljaaks sheivattu, oot mun jengistä heivattu, mistä löytyis gimma karvainnen, nainen kuin kapiainen, vaikka veivattu, mut ei sheivattu... Mitä tykkäsit, Sonni? Se oli mun ekalta pitkäsoitolta.

Aulan perällä olevalla ovella seisoi pyöreitä silmälaseja käyttävä Urpo Poru. — Tervetuloa Meidän Puolueen puhemiehen toimistoon. Miltä mainos vaikutti? Sitä eivät

Molemmat novellit perustuvat tositapahtumiin näppäimistöllä. Henkilöiden ja valtioiden nimet on muutettu tunnistettavuuden helpottamiseksi.

Henkiinjääneiden henkilöhahmojen julkaisukelpoisia arvioita kirjasta:

"Novelli antaa hyvät työkalut sotilasuralle ja elämäntietämyksen täydelliseen menettämiseen."

– Kapteeni Käyrä, Sota ei lähde käyntiin.

"Minun kuva on etukannessa"

– Poliitikko Urpu Poru, Samaan aikaan.

"Paska on kasvattanut siivet selkäänsä ja lentänyt kansien väliin."

– Pirkko Nuoska, Samaan aikaan.

"Etsivä löytää juonen ja pidättää sen."

– Rikosetsivä Reijo Tinars, Samaan aikaan.

9 789528 046332